

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa M. N.
przeciwko [...] Towarzystwu Ubezpieczeń S.A. [...] w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 stycznia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 4 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 grudnia 2014 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, upatrując go w sposobie ustalenia wysokości przyczynienia się poszkodowanego do powstania szkody. Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Problem sformułowany przez skarżącego nie odpowiada jednak tej przesłance. Sposób określenia wysokości przyczynienia się poszkodowanego (oraz jego proporcja do zakresu, w jakim szkoda została wywołana przez jej sprawcę) pozostają z istoty rzeczy kwestią oceny na gruncie konkretnej sprawy. Z tego powodu trudno upatrywać w tym zakresie jakiegokolwiek ogólnego problemu z zakresu wykładni prawa, który odpowiadałby istotnemu zagadnieniu prawnemu w opisanym wyżej rozumieniu. Wyjaśnienie kwestii wskazanej przez skarżącego mogłoby przyczynić się jedynie do rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, w której wniesiona została skarga kasacyjna, nie przyczyniając się w istotny sposób do rozwoju prawa. W konsekwencji nie można przyjąć, by problem wskazany w skardze kasacyjnej mógł odpowiadać publicznym celom tego środka zaskarżenia, wyrażonym w przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 2 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

a.s.